

Verhaal:

In de woestijn

Er is een plek, midden in de woestijn. Het is een plek vol zand. En stof. Je ziet geen bos, geen strand en zee. Overal waar je kijkt, zie je zand en steen. De zon brandt. Er is bijna geen plekje in de schaduw te vinden. 'Ga naar de woestijn', zegt een stem. Het is de stem van de Geest. Jezus doet wat de stem hem zegt. Hij gaat naar de woestijn. Helemaal alleen. In de woestijn klinkt nog een stem. 'Wat doe je toch hier?' zegt de stem. 'Het is hier veel te warm. Hier heb je honger. Waarom zou je hier nog blijven? Kies lekker voor jezelf. Ga naar huis en zoek een schaduwplekje op. Vul je buik met lekker eten!' Jezus luistert niet naar die stem. Hij blijft in de woestijn. Hij heeft het moeilijk. Hij heeft honger en dorst. Hij heeft het warm. In de nacht hoort hij het brullen en grommen van de wilde deren. En als de dag begint, dan voelt hij de hete zon weer op hem schijnen. En toch voelt Jezus zich niet alleen. Er zijn engelen om hem heen. De engelen zorgen voor hem. Na veertig dagen en veertig nachten gaat Jezus terug naar de stad. Hij veegt het zand van zijn kleren. Hij zoekt de mensen op. 'Ik heb goed nieuws', zegt hij tegen de mensen. 'Een nieuwe tijd begint. Want God is dichtbij.'

